ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2000

Vyhlásené: 06.11.2000 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

365

OZNÁMENIE

Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 8. júna 1999 bola v Dubline podpísaná Zmluva medzi Slovenskou republikou a Írskom o zamedzení dvojitého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov a z majetku. Národná rada Slovenskej republiky s ňou vyslovila súhlas svojím uznesením č. 638 zo 16. decembra 1999 a prezident Slovenskej republiky ju ratifikoval 29. decembra 1999. Zmluva nadobudla platnosť výmenou ratifikačných listín, t. j. 30. decembra 1999, na základe článku 28 ods. 2.

ZMLUVA medzi Slovenskou republikou a Írskom o zamedzení dvojitého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov a z majetku

Slovenská republika a Írsko,
želajúc si uzatvoriť zmluvu o zamedzení dvojitého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov a z majetku,
dohodli sa takto:

Článok 1

Osoby, na ktoré sa zmluva vzťahuje

Táto zmluva sa vzťahuje na osoby, ktoré sú rezidentmi jedného zmluvného štátu alebo oboch zmluvných štátov.

Článok 2

Dane, na ktoré sa zmluva vzťahuje

1. Táto zmluva sa vzťahuje na dane z príjmov a zo ziskov zo scudzenia majetku ukladané v mene niektorého zo zmluvných štátov alebo jeho nižších správnych útvarov, alebo miestnych orgánov bez ohľadu na spôsob ich vyberania.
2. Za dane z príjmov a zo ziskov zo scudzenia majetku sa považujú všetky dane vyberané z celkového príjmu alebo z časti príjmov vrátane daní zo zisku zo scudzenia hnuteľného alebo nehnuteľného majetku.
3. Súčasné dane, na ktoré sa táto zmluva vzťahuje, sú:
   a) v prípade Slovenskej republiky
      (i) daň z príjmov fyzických osôb a
      (ii) daň z príjmov právnických osôb
      (ďalej len „slovenská daň“),
   b) v prípade Írska
      (i) daň z príjmov,
      (ii) daň zo zisku spoločností a
      (iii) daň zo zisku zo scudzenia majetku
      (ďalej len „írska daň“).
4. Táto zmluva sa vzťahuje aj na všetky dane rovnakého alebo podobného druhu, ktoré sa budú ukladať po dátume podpísania tejto zmluvy popri súčasných daniach alebo namiesto nich. Príslušné úrady zmluvných štátov si navzájom oznámia podstatné zmeny, ktoré sa uskutočnili v ich daňových zákonoch.

Článok 3

Všeobecné definície

1. Na účely tejto zmluvy, ak súvislosť nevyžaduje odlišný výklad,
   a) výraz „Slovensko“ označuje Slovenskú republiku a použitý v zemepisnom význame označuje územie, na ktorom Slovenská republika vykonáva svoje suverénne práva a jurisdikciu v súlade s pravidlami medzinárodného práva,
   b) výraz „Írsko“ zahŕňa aj každé územie za hranicami výsostných vôd Írska, ktoré v súlade s medzinárodným právom je alebo môže byť podľa právnych predpisov Írska týkajúcich sa pevninskej plytčiny označené ako územie, na ktorom sa môžu vykonávať práva Írska týkajúce sa morského dna a podložia a ich prírodných zdrojov,
   c) výrazy „zmluvný štát“, „jeden zmluvný štát“ a „druhý zmluvný štát“ označujú podľa daných okolností Slovensko alebo Írsko a výraz „zmluvné štáty“ označuje Slovensko a Írsko,
   d) výraz „osoba“ zahŕňa fyzickú osobu, spoločnosť, trust a všetky iné združenia osôb,

e) výraz „spoločnosť“ označuje akúkoľvek právnickú osobu alebo akéhokoľvek nositeľa práv považovaného na účely zdanenia za právnickú osobu,

f) výrazy „podnik jedného zmluvného štátu“ a „podnik druhého zmluvného štátu“ označujú podľa okolností podnik prevádzkovaný rezidentom jedného zmluvného štátu a podnik prevádzkovaný rezidentom druhého zmluvného štátu,

g) výraz „medzinárodná doprava“ označuje akúkoľvek dopravu uskutočňovanú loďou alebo lietadlom, prevádzkovanú podnikom, ktorého miesto skutočného vedenia je v jednom zmluvnom štáte, ak taká loď alebo lietadlo nie je prevádzkované len medzi miestami v druhom zmluvnom štáte,

h) výraz „príslušný úrad“ označuje

(i) v prípade Slovenska ministra financií alebo jeho splnomocneného zástupcu,

(ii) v prípade Írska komisárov daňového úradu (the Revenue Commissioners) alebo ich splnomocneného zástupcu,

i) výraz „štátny príslušník“ označuje

(i) vo vzťahu k Slovensku každú fyzickú osobu, ktorá má štátne občianstvo Slovenskej republiky, a každú právnickú osobu, osobnú obchodnú spoločnosť alebo združenie zriadené podľa platného právneho poriadku Slovenskej republiky,

(ii) vo vzťahu k Írsku každého občana Írska a každú právnickú osobu, osobnú obchodnú spoločnosť (partnership), združenie alebo iného nositeľa práv zriadeného podľa platného právneho poriadku Írska.

2. Pokiaľ ide o uplatnenie tejto zmluvy zmluvným štátom, každý výraz nedefinovaný v zmluve, ak si to súvislosť nevyžaduje inak, má taký význam, aký má v danom čase podľa platných právnych predpisov tohto štátu upravujúcich dane, na ktoré sa vzťahuje táto zmluva.

Článok 4
Rezident

1. Na účely tejto zmluvy výraz „rezident zmluvného štátu“ označuje každú osobu, ktorá podľa právneho poriadku tohto štátu má v tomto štáte daňovú povinnosť z dôvodu svojho bydliska, trvalého pobytu, miesta vedenia alebo akéhokoľvek iného podobného kritéria, a zahŕňa aj tento štát a každý jeho nižší správny útvar alebo miestny orgán. Tento výraz však nezahŕňa osobu, ktorá má v tomto štáte daňovú povinnosť iba z dôvodu príjmu zo zdrojov v tomto štáte.

2. Ak je fyzická osoba podľa ustanovení odseku 1 rezidentom oboch zmluvných štátov, jej postavenie sa určí takto:

a) táto osoba sa považuje za rezidenta len toho štátu, v ktorom má stály byt; ak má stály byt v oboch zmluvných štátoch, považuje sa za rezidenta len toho štátu, ku ktorému má užšie osobné a hospodárske vzťahy (stredisko životne dôležitých záujmov),

b) ak nemožno určiť, v ktorom štáte má táto osoba stredisko životne dôležitých záujmov, alebo ak nemá stály byt v žiadnom štáte, považuje sa za rezidenta len toho štátu, v ktorom sa obvykle zdržiava,

c) ak sa táto osoba obvykle zdržiava v oboch štátoch alebo sa nezdržiava v žiadnom z nich, považuje sa za rezidenta len toho štátu, ktorého je štátnym príslušníkom,

d) ak je táto osoba štátnym príslušníkom oboch zmluvných štátov alebo ak nie je štátnym príslušníkom žiadneho z nich, príslušné úrady zmluvných štátov upravia túto otázku vzájomnou dohodou.

3. Ak podľa ustanovení odseku 1 rezidentom oboch zmluvných štátov je iná ako fyzická osoba, považuje sa za rezidenta toho štátu, v ktorom sa nachádza miesto jej skutočného vedenia.

Článok 5
Stála prevádzkareň

1. Na účely tejto zmluvy výraz „stála prevádzkareň“ označuje trvalé zariadenie na podnikanie, ktorého prostredníctvom vykonáva podnik úplne alebo sčasti svoju činnosť.

2. Výraz „stála prevádzkareň“ zahŕňa najmä
   a) miesto vedenia,
   b) pobočku,
   c) kanceláriu,
   d) továreň,
   e) dielňu,
   f) baňu, nálezisko ropy alebo plynu, lom alebo iné miesto, kde sa ťažia prírodné zdroje, a
   g) inštaláciu, vrtnú súpravu alebo loď používanú na prieskum a využívanie prírodných zdrojov.
3. Výraz „stála prevádzkareň“ zahŕňa aj
   a) stavenisko, stavbu alebo montážny alebo inštalačný projekt, ale len vtedy, ak také stavebné miesto alebo projekt trvá dlhšie ako 12 mesiacov,
   b) poskytovanie služieb vrátane poradenských alebo manažérskych služieb podnikom jedného zmluvného štátu prostredníctvom zamestnancov alebo iných pracovníkov zamestnaných podnikom na tento účel, ale len ak činnosti týchto zamestnancov alebo pracovníkov pokračujú na území druhého zmluvného štátu počas jedného obdobia alebo viacerých období presahujúcich v úhrne deväť mesiacov v období 12 mesiacov idúcich po sebe.
4. Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku výraz „stála prevádzkareň“ nezahŕňa
   a) zariadenie, ktoré sa využíva iba na účely uskladnenia, vystavenia alebo dodania tovaru patriaceho podniku,
   b) zásobu tovaru patriaceho podniku, ktorá sa udržiava iba na účely uskladnenia, vystavenia alebo dodania,
   c) zásobu tovaru patriaceho podniku, ktorá sa udržiava iba na účely spracovania iným podnikom,
   d) trvalé zariadenie na podnikanie, ktoré sa využíva iba na účely nákupu tovaru alebo zhromažďovania informácií pre podnik,
   e) trvalé zariadenie na podnikanie, ktoré sa udržiava iba na účely poskytovania akýchkoľvek iných činností, ktoré majú pre podnik prípravný alebo pomocný charakter,
   f) trvalé zariadenie na podnikanie, ktoré sa udržiava iba na účely vykonávania akýchkoľvek kombinovaných činností uvedených v písmenách a) až e), ak celková činnosť trvalého zariadenia na podnikanie vyplývajúca z tejto kombinácie má prípravný alebo pomocný charakter.
5. Bez ohľadu na ustanovenia odsekov 1 a 2, ak osoba iná ako nezávislý zástupca podľa odseku 6 koná v zmluvnom štáte v mene podniku a má a obvykle používa právomoc uzatvárať zmluvy v mene podniku, potom tento podnik má stálu prevádzkareň v tomto štáte v súvislosti so všetkými činnosťami, ktoré táto osoba vykonáva pre podnik, ak činnosti tejto osoby nie sú obmedzené na činnosti uvedené v odseku 4, ktoré by nezakladali existenciu stálej prevádzkarne podľa ustanovení tohto odseku, ak by sa uskutočňovali prostredníctvom trvalého zariadenia na podnikanie.
6. Skutočnosť, že podnik vykonáva podnikateľskú činnosť v zmluvnom štáte iba prostredníctvom makléra, generálneho komisionára alebo iného nezávislého zástupcu, ak tieto osoby vykonávajú bežnú podnikateľskú činnosť, neznamená, že má stálu prevádzkareň v tomto štáte.
7. Skutočnosť, že spoločnosť, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, ovláda spoločnosť alebo je ovládaná spoločnosťou, ktorá je rezidentom druhého zmluvného štátu alebo ktorá vykonáva činnosť v tomto druhom štáte (či už prostredníctvom stálej prevádzkarne alebo inak), neznamená, že táto spoločnosť je stálou prevádzkarňou druhej spoločnosti.

Článok 6
Príjmy z nehnuteľného majetku

1. Príjmy, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu z nehnuteľného majetku (vrátane príjmov z poľnohospodárstva alebo lesníctva) umiestneného v druhom zmluvnom štáte, možno zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Výraz „nehnuteľný majetok“ má taký význam, aký má podľa právnych predpisov zmluvného štátu, v ktorom sa tento majetok nachádza. V každom prípade tento výraz zahŕňa príslušenstvo nehnuteľného majetku, živý a mŕtvy inventár používaný v poľnohospodárstve a lesníctve a práva podľa noriem občianskeho práva vzťahujúce sa na pozemky, právo užívať nehnuteľný majetok a práva na premenlivé alebo pevné platby za ťažbu alebo za povolenie na ťažbu z nerastných ložísk, prameňov a iných prírodných zdrojov, pričom lode, člny a lietadlá sa nepovažujú za nehnuteľný majetok.
3. Ustanovenia odseku 1 sa použijú na príjmy z priameho užívania, nájmu alebo z každého iného spôsobu užívania nehnuteľného majetku.
4. Ustanovenia odsekov 1 a 3 sa vzťahujú aj na príjmy z nehnuteľného majetku podniku, a to aj na príjmy z nehnuteľného majetku užívaného na výkon nezávislých povolaní.

Článok 7
Zisky podnikov

1. Zisky podniku jedného zmluvného štátu podliehajú zdaneniu len v tomto štáte, ak podnik nevykonáva činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená. Ak podnik vykonáva činnosť takýmto spôsobom, zisky podniku možno zdaniť v tomto druhom štáte, ale iba v takom rozsahu, v akom ich možno pripočítať tejto stálej prevádzkarni.
2. Ak podnik jedného zmluvného štátu vykonáva činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená, s výnimkou ustanovení odseku 3 sa v každom zmluvnom štáte tejto stálej prevádzkarni priraďujú zisky, ktoré by dosiahla, ak by ako samostatný podnik vykonávala rovnaké alebo obdobné činnosti za rovnakých alebo podobných podmienok a ak by bola úplne nezávislá od podniku, ktorého je stálou prevádzkarňou.
3. Pri určovaní ziskov stálej prevádzkarne sa povoľuje odpočítať náklady podniku vynaložené na účely tejto stálej prevádzkarne vrátane nákladov na vedenie a všeobecných správnych výdavkov takto vynaložených bez ohľadu na to, v ktorom štáte vznikli.
4. Ak je v niektorom zmluvnom štáte obvyklé stanovovať zisky, ktoré sa majú pripočítať stálej prevádzkarni na základe rozdelenia celkových ziskov podniku jeho rôznym častiam, ustanovenie odseku 2 nevylučuje, aby tento zmluvný štát stanovil zisky, ktoré sa majú zdaniť takýmto obvyklým rozdelením; použitý spôsob rozdelenia zisku musí byť však taký, aby výsledok bol v súlade so zásadami ustanovenými v tomto článku.
5. Skutočnosť, že stála prevádzkareň iba nakupovala tovar pre podnik, neznamená, že sa jej pripisujú zisky.
6. Zisky, ktoré sa majú pripočítať stálej prevádzkarni na účely uvedené v predchádzajúcich odsekoch, sa určia každý rok rovnakým spôsobom, ak neexistujú dostatočné dôvody na iný postup.
7. Ak zisky zahŕňajú časti príjmov alebo ziskov osobitne uvedených v iných článkoch tejto zmluvy, ustanovenia týchto článkov nie sú dotknuté ustanoveniami tohto článku.

Článok 8
Lodná a letecká doprava

1. Zisky z prevádzkovania lodí alebo lietadiel v medzinárodnej doprave podliehajú zdaneniu len v zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnené sídlo skutočného vedenia podniku.
2. Ak sídlo skutočného vedenia podniku lodnej dopravy je na palube lode, považuje sa za umiestnené v zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza domovský prístav tejto lode, alebo ak nie je takýto domovský prístav, v zmluvnom štáte, ktorého rezidentom je prevádzkovateľ lode.

3. Na účely tohto článku zisky z prevádzkovania lodí alebo lietadiel v medzinárodnej doprave zahŕňajú zisky z prenájmu lodí alebo lietadiel, ak takéto lode alebo lietadlá sú prevádzkované v medzinárodnej doprave alebo ak zisky z takého prenájmu sú vedľajšie vo vzťahu k ziskom uvedeným v odseku 1 tohto článku.
4. Ustanovenia odseku 1 platia aj na zisky z podielu na poole, spoločnej prevádzke alebo na medzinárodnej prevádzkovej organizácii.

Článok 9

Prepojené podniky

1. Ak
   a) podnik jedného zmluvného štátu sa priamo alebo nepriamo zúčastňuje na riadení, kontrole alebo na majetku podniku druhého zmluvného štátu alebo
   b) tie isté osoby sa priamo alebo nepriamo zúčastňujú na riadení, kontrole alebo na majetku podniku jedného zmluvného štátu aj podniku druhého zmluvného štátu,

   a ak v týchto prípadoch sú oba podniky vo svojich obchodných alebo finančných vzťahoch viazané podmienkami, na ktorých sa dohodli alebo ktoré im boli uložené a ktoré sa líšia od podmienok, na ktorých by sa dohodli nezávislé podniky, možno akékoľvek zisky, ktoré by jeden z nich dosiahol, ale vzhľadom na tieto podmienky ich nedosiahol, zahrnúť do ziskov tohto podniku a následne ich zdaniť.
2. Ak jeden zmluvný štát zahrnie do ziskov podniku tohto štátu a následne zdaní zisky, z ktorých bol podnik druhého zmluvného štátu zdanený v tomto druhom štáte, a zisky takto zahrnuté sú zisky, ktoré by bol dosiahol podnik skôr uvedeného štátu, ak by podmienky dohodnuté medzi dvoma podnikmi boli také, aké by sa dohodli medzi nezávislými podnikmi, potom tento druhý štát vhodne upraví sumu dane uloženej z týchto ziskov v tomto štáte. Pri stanovení tejto úpravy sa bude prihliadať na iné ustanovenia tejto zmluvy a príslušné úrady zmluvných štátov môžu v prípade potreby navzájom konzultovať.

Článok 10

Dividendy

1. Dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, rezidentovi druhého zmluvného štátu, možno zdaniť v tomto druhom štáte.
2. S výnimkou odseku 3 možno tieto dividendy zdaniť aj v zmluvnom štáte, ktorého rezidentom je spoločnosť, ktorá ich vypláca, a to podľa právnych predpisov tohto štátu, ale ak je skutočný vlastník dividend rezidentom druhého zmluvného štátu, daň takto stanovená nepresiahne 10 percent hrubej sumy dividend.
3. Dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá je rezidentom zmluvného štátu, sú oslobodené od akejkoľvek dane z dividend v tomto štáte, ak skutočný vlastník dividend je rezidentom druhého zmluvného štátu, ktorý priamo vlastní najmenej 25 percent hlasovacích práv spoločnosti vyplácajúcej dividendy.
4. Ustanovenia odsekov 2 a 3 sa nedotýkajú zdanenia ziskov spoločnosti, z ktorých sa dividendy vyplácajú.
5. Výraz „dividendy“ použitý v tomto článku označuje príjmy zo všetkých druhov akcií alebo z iných práv s výnimkou pohľadávok, z podielov na zisku, ako aj akýkoľvek iný príjem alebo rozdelenie, ktoré je postavené na úroveň príjmov z akcií podľa daňových predpisov toho zmluvného štátu, ktorého spoločnosť vyplácajúca príjem alebo rozdelenie je rezidentom.
6. Ustanovenia odsekov 1, 2 a 3 sa nepoužijú, ak skutočný vlastník dividend, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, ktorého rezidentom je spoločnosť vyplácajúca dividendy, podnikateľskú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená, alebo ak vykonáva v tomto druhom štáte nezávislé povolanie zo stálej základne tam umiestnenej a účasť, pre ktorú sa dividendy vyplácajú, sa skutočne viaže na túto stálu prevádzkareň alebo na túto stálu základňu. V takom prípade sa podľa okolností použijú ustanovenia článku 7 alebo 14.
7. Ak spoločnosť, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, dosahuje zisky alebo príjmy z druhého zmluvného štátu, nemôže tento druhý štát zdaniť dividendy vyplácané spoločnosťou s

výnimkou prípadov, ak sa tieto dividendy vyplácajú rezidentovi tohto druhého štátu alebo ak účasť, pre ktorú sa dividendy vyplácajú, sa skutočne viaže na stálu prevádzkareň alebo na stálu základňu, ktorá je umiestnená v tomto druhom štáte, a nemôže zdaniť ani nerozdelené zisky spoločnosti daňou z nerozdelených ziskov, aj keď vyplácané dividendy alebo nerozdelené zisky pozostávajú úplne alebo sčasti zo ziskov alebo z príjmov dosiahnutých v tomto druhom štáte.

Článok 11

Úroky

1. Úroky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte, ktoré sa vyplácajú rezidentovi druhého zmluvného štátu, sa zdaňujú len v tomto druhom štáte, ak je tento rezident skutočným vlastníkom úrokov.
2. Výraz „úroky“ použitý v tomto článku označuje príjmy z akýchkoľvek pohľadávok zabezpečených či nezabezpečených záložným právom k nehnuteľnosti, či majú alebo nemajú právo účasti na zisku dlžníka, a najmä príjmy z vládnych cenných papierov a príjmy z obligácií alebo dlhopisov vrátane prémií a výhier spojených s týmito cennými papiermi, obligáciami alebo s dlhopismi, ale nezahŕňa akýkoľvek príjem, ktorý sa považuje za dividendu podľa článku 10. Penále za oneskorenú platbu sa nepovažuje za úroky na účely tohto článku.
3. Ustanovenia odseku 1 sa nepoužijú, ak skutočný vlastník úrokov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú úroky zdroj, podnikateľskú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená, alebo v tomto druhom štáte vykonáva nezávislé povolanie zo stálej základne tam umiestnenej, a ak pohľadávka, z ktorej sa platia úroky, sa skutočne viaže na túto stálu prevádzkareň alebo na túto stálu základňu. V takom prípade sa podľa okolností použijú ustanovenia článku 7 alebo 14.
4. Predpokladá sa, že úroky majú zdroj v zmluvnom štáte, ak platiteľ je rezidentom tohto štátu. Ak však osoba platiaca úroky, či je alebo nie je rezidentom niektorého zmluvného štátu, má v zmluvnom štáte stálu prevádzkareň alebo stálu základňu, v súvislosti s ktorou vznikol dlh, z ktorého sa platia úroky, a tieto úroky idú na ťarchu tejto stálej prevádzkarne alebo stálej základne, potom sa za zdroj takýchto úrokov považuje štát, v ktorom je umiestnená stála prevádzkareň alebo stála základňa.
5. Ak v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a skutočným vlastníkom úrokov alebo medzi nimi a treťou osobou suma úrokov vzťahujúca sa na pohľadávku, z ktorej sa platia, presahuje sumu, ktorú by bol dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby neboli takéto vzťahy, použijú sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy uvedenú sumu. Časť platieb presahujúca túto sumu sa v takom prípade zdaní podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto zmluvy.

Článok 12

Licenčné poplatky

1. Licenčné poplatky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a vyplácané rezidentovi druhého zmluvného štátu sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Licenčné poplatky uvedené v odseku 3 písm. a), ktorých skutočným vlastníkom je rezident zmluvného štátu, sa môžu zdaniť len v tomto štáte. Licenčné poplatky uvedené v odseku 3 písm. b) sa môžu zdaniť aj v zmluvnom štáte, v ktorom je ich zdroj, a to podľa právnych predpisov tohto štátu. Ak je však skutočný vlastník rezidentom druhého zmluvného štátu, takto stanovená daň nepresiahne 10 percent hrubej sumy licenčných poplatkov.
3. Výraz „licenčné poplatky“ použitý v tomto článku označuje platby akéhokoľvek druhu prijaté ako odplata za použitie alebo za právo na použitie
   a) akéhokoľvek autorského práva k literárnemu, umeleckému alebo k vedeckému dielu vrátane kinematografických diel alebo filmov, nahrávok na páskach alebo na iných nosičoch používaných pre rozhlasové alebo televízne vysielanie alebo na iných prostriedkoch reprodukcie alebo prenosu,
   b) akéhokoľvek patentu, ochrannej známky, návrhu alebo modelu, plánu, tajného vzorca alebo výrobného postupu, alebo informácií, ktoré sa vzťahujú na priemyselné, obchodné alebo vedecké skúsenosti.

4. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak skutočný vlastník licenčných poplatkov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú licenčné poplatky zdroj, podnikateľskú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená, alebo vykonáva v tomto druhom štáte nezávislé povolanie zo stálej základne tam umiestnenej a ak právo alebo majetok, z ktorého sa platia licenčné poplatky, sa skutočne viaže na túto stálu prevádzkareň alebo na stálu základňu. V takom prípade sa podľa okolností použijú ustanovenia článku 7 alebo 14.
5. Predpokladá sa, že licenčné poplatky majú zdroj v zmluvnom štáte, ak platiteľ je rezidentom tohto štátu. Ak však osoba platiaca licenčné poplatky, či je alebo nie je rezidentom niektorého zmluvného štátu, má v zmluvnom štáte stálu prevádzkareň alebo stálu základňu, v súvislosti s ktorou vznikla povinnosť platiť licenčné poplatky, ktoré idú na ťarchu stálej prevádzkarne alebo stálej základne, potom tieto licenčné poplatky majú zdroj v tom zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnená stála prevádzkareň alebo stála základňa.
6. Ak v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a skutočným vlastníkom licenčných poplatkov alebo medzi nimi a treťou osobou suma licenčných poplatkov, ktoré sa platia za použitie, právo alebo informáciu, presahuje sumu, ktorú by bol dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby takéto vzťahy neexistovali, použijú sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy uvedenú sumu. Časť platieb presahujúca túto sumu sa zdaní v tomto prípade podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto zmluvy.

Článok 13

Zisky zo scudzenia majetku

1. Zisky, ktoré plynú rezidentovi jedného zmluvného štátu zo scudzenia nehnuteľného majetku uvedeného v článku 6 a umiestneného v druhom zmluvnom štáte, možno zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Na účely odseku 1 zisky zo scudzenia nehnuteľného majetku uvedeného v článku 6 a umiestneného v druhom zmluvnom štáte zahŕňajú aj zisky zo scudzenia akcií alebo z iných práv k spoločnosti alebo k inému nositeľovi práva, alebo k podielu v osobnej obchodnej spločnosti (partnership) alebo truste, ktorých väčšia časť majetku pozostáva, priamo alebo nepriamo, z nehnuteľného majetku nachádzajúceho sa v tomto druhom štáte, alebo z akéhokoľvek iného práva vzťahujúceho sa na takýto nehnuteľný majetok.
3. Zisky, iné ako sú uvedené v odseku 2, zo scudzenia hnuteľného majetku, ktorý je časťou prevádzkového majetku stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, alebo z hnuteľného majetku, ktorý patrí k stálej základni, ktorú má rezident jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte na výkon nezávislého povolania, možno zdaniť v tomto druhom štáte vrátane ziskov zo scudzenia takej stálej prevádzkarne (samej alebo spolu s celým podnikom) alebo takej stálej základne.
4. Zisky zo scudzenia lodí alebo lietadiel prevádzkovaných v medzinárodnej doprave alebo z hnuteľného majetku, ktorý slúžil na prevádzku týchto lodí alebo lietadiel, podliehajú zdaneniu len v zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnené sídlo skutočného vedenia podniku.
5. Zisky zo scudzenia iného majetku, ako je uvedený v predchádzajúcich odsekoch tohto článku, podliehajú zdaneniu len v zmluvnom štáte, ktorého je scudziteľ rezidentom.

Článok 14

Nezávislé povolania

1. Príjmy, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu z nezávislých činností alebo z iných činností nezávislého charakteru, podliehajú zdaneniu len v tomto štáte, ak v druhom zmluvnom štáte rezident obvykle nemá k dispozícii stálu základňu na výkon svojich činností. Ak má k dispozícii takúto stálu základňu, príjmy možno zdaniť v tomto druhom štáte, ale iba v rozsahu, v akom ich možno pripočítať tejto stálej základni.
2. Výraz „nezávislé činnosti“ zahŕňa najmä nezávislé vedecké, literárne, umelecké, výchovné alebo vzdelávacie činnosti, ako aj samostatné činnosti lekárov, právnikov, inžinierov, architektov, zubných lekárov a účtovných znalcov.

Článok 15
Závislá činnosť

1. Platy, mzdy a iné podobné odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z dôvodu zamestnania, podliehajú s výnimkou ustanovení článkov 16, 18, 19 a 21 zdaneniu iba v tomto štáte, ak sa zamestnanie nevykonáva v druhom zmluvnom štáte. Ak sa tam zamestnanie vykonáva, možno odmeny zaň prijaté zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z dôvodu zamestnania vykonávaného v druhom zmluvnom štáte, sa zdaňujú bez ohľadu na ustanovenie odseku 1 iba v skôr uvedenom štáte, ak
   a) sa príjemca zdržiava v druhom štáte počas jedného obdobia alebo viacerých období, ktoré nepresiahnu v úhrne 183 dní v ktoromkoľvek dvanásťmesačnom období, ktoré sa začína alebo sa končí v príslušnom daňovom roku tohto druhého štátu,
   b) sa odmeny vyplácajú zamestnávateľom alebo v mene zamestnávateľa, ktorý nie je rezidentom druhého štátu, a
   c) odmeny nejdú na ťarchu stálej prevádzkarne alebo stálej základne, ktorú má zamestnávateľ v druhom štáte.
3. Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku možno odmeny poberané z dôvodu zamestnania vykonávaného na palube lode alebo lietadla prevádzkovaného v medzinárodnej doprave zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnené sídlo skutočného vedenia podniku.

Článok 16
Tantiémy

Tantiémy a iné podobné odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá ako člen štatutárneho orgánu spoločnosti, ktorá je rezidentom druhého zmluvného štátu, možno zdaniť v tomto druhom štáte.

Článok 17
Umelci a športovci

1. Príjmy, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu ako umelec vystupujúci na verejnosti, a to ako divadelný, filmový, rozhlasový alebo televízny umelec, alebo ako hudobník, alebo ako športovec z takýchto osobne vykonávaných činností v druhom zmluvnom štáte, možno zdaniť bez ohľadu na ustanovenia článkov 14 a 15 v tomto druhom štáte.
2. Ak príjmy z činností osobne vykonávaných umelcom alebo športovcom neplynú tomuto umelcovi alebo športovcovi priamo, ale inej osobe, možno tieto príjmy zdaniť bez ohľadu na ustanovenia článkov 7, 14 a 15 v zmluvnom štáte, v ktorom umelec alebo športovec vykonáva svoju činnosť.
3. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú na príjem poberaný z aktivít vykonávaných umelcom alebo športovcom v jednom zmluvnom štáte, ak návšteva tohto štátu sa úplne alebo z podstatnej časti hradí z verejných prostriedkov jedného zmluvného štátu alebo oboch zmluvných štátov, alebo ich miestnych orgánov. V takom prípade sa príjem zdaňuje len v tom zmluvnom štáte, ktorého je tento umelec alebo športovec rezidentom.

Článok 18
Dôchodky a renty

1. Rešpektujúc ustanovenia článku 19 ods. 2, dôchodky a iné podobné odmeny vyplácané z dôvodu predchádzajúceho zamestnania rezidentovi niektorého zmluvného štátu a akékoľvek renty vyplácané tomuto rezidentovi z dôvodu predchádzajúceho zamestnania podliehajú zdaneniu iba v tomto štáte.
2. Výraz „renta“ znamená stanovenú sumu platenú opakovane v určených termínoch počas života alebo počas určeného alebo určitého časového obdobia na základe záväzku uhrádzať tieto platby ako náhradu za primeranú a úplnú protihodnotu v peniazoch alebo v peňažnej hodnote.

Článok 19
Štátna služba

1.

a) Platy, mzdy a iné podobné odmeny, iné ako dôchodky, vyplácané jedným zmluvným štátom alebo jeho nižším správnym útvarom, alebo miestnym orgánom tohto štátu fyzickej osobe za služby preukázané tomuto štátu alebo nižšiemu správnemu útvaru, alebo miestnemu orgánu, podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.

b) Takéto platy, mzdy a iné podobné odmeny však podliehajú zdaneniu iba v druhom zmluvnom štáte, ak sa služby preukazujú v tomto štáte a ak fyzická osoba, ktorá je rezidentom tohto štátu,

(i) je štátnym príslušníkom tohto štátu alebo

(ii) sa nestala rezidentom tohto štátu iba z dôvodov poskytovania týchto služieb.

2.

a) Akékoľvek dôchodky vyplácané buď priamo, alebo z prostriedkov, ktoré vytvoril niektorý zmluvný štát alebo jeho nižší správny útvar, alebo miestny orgán fyzickej osobe za služby preukázané tomuto štátu alebo nižšiemu správnemu útvaru, alebo miestnemu orgánu, podliehajú zdaneniu iba v tomto štáte.

b) Takéto dôchodky však podliehajú zdaneniu len v druhom zmluvnom štáte, ak fyzická osoba je rezidentom a štátnym príslušníkom tohto štátu.

3. Ustanovenia článkov 15, 16, 17 a 18 sa použijú na platy, mzdy a iné podobné odmeny a na dôchodky za služby preukázané v súvislosti s podnikateľskou činnosťou vykonávanou niektorým zmluvným štátom alebo nižším správnym útvarom, alebo miestnym orgánom tohto štátu.

Článok 20
Študenti

Platby, ktoré študent alebo žiak učilišťa, ktorý je alebo bol bezprostredne pred svojím príchodom do jedného zmluvného štátu rezidentom druhého zmluvného štátu a ktorý sa zdržiava v prvom štáte iba na účel štúdia alebo výcviku, dostáva na úhradu nákladov na živobytie, štúdium alebo výcvik, sa nezdania v tomto štáte za predpokladu, že takéto platby sa mu vyplácajú zo zdrojov mimo tohto štátu.

Článok 21
Učitelia

1. Učiteľ, ktorý strávi v jednom zo zmluvných štátov maximálne dva roky iba kvôli výučbe alebo ďalšiemu vzdelávaniu (vrátane výskumu) na univerzite, vysokej škole alebo v inej uznávanej výskumnej inštitúcii, alebo v inom zariadení pre vysokoškolské vzdelávanie v tomto zmluvnom štáte a ktorý bol bezprostredne pred takou návštevou rezidentom druhého zmluvného štátu, je v prvom zmluvnom štáte oslobodený od zdanenia akejkoľvek odmeny za takúto výučbu alebo výskum maximálne počas dvoch rokov od dátumu jeho prvej návštevy tohto zmluvného štátu na tento účel. Fyzická osoba má podľa tohto článku nárok na takéto výhody len raz.

2. Ustanovenia odseku 1 sa nepoužijú na odmeny, ktoré učiteľ dostáva za výskumnú činnosť, ak ju vykonáva predovšetkým na súkromný prospech určitej osoby alebo osôb.

Článok 22
Iné príjmy

1. Príjmy rezidenta jedného zmluvného štátu majúce zdroj kdekoľvek, ktoré sa neuvádzajú v predchádzajúcich článkoch tejto zmluvy, podliehajú zdaneniu iba v tomto štáte. Príjem vo forme výhier z hier alebo lotérií, ktoré majú zdroj v druhom zmluvnom štáte, však možno zdaniť aj v tomto druhom štáte.

2. Ustanovenia odseku 1 sa nepoužijú na iné príjmy ako na príjmy z nehnuteľného majetku, ktorý je definovaný v článku 6 ods. 2, ak príjemca takýchto príjmov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva podnikateľskú činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne tam umiestnenej alebo v tomto druhom štáte vykonáva nezávislé povolanie zo stálej základne tam umiestnenej, a ak právo alebo majetok, za ktoré sa príjmy platia, sú skutočne spojené s touto stálou prevádzkarňou alebo stálou základňou. V takom prípade sa podľa okolností použijú ustanovenia článku 7 alebo 14.

Článok 23

Vylúčenie dvojitého zdanenia

1. V prípade Slovenska sa dvojité zdanenie vylúči takto:

   Slovensko môže pri zdaňovaní svojich rezidentov zahrnúť do základu dane, z ktorého sa takéto dane ukladajú, časti príjmov alebo zisky zo scudzenia majetku, ktoré podľa ustanovení tejto zmluvy možno zdaniť rovnako v Írsku, povolí však znížiť sumu dane vypočítanú z takého základu o sumu rovnajúcu sa dani zaplatenej v Írsku. Suma, o ktorú sa daň zníži, však nepresiahne tú časť slovenskej dane vypočítanej pred jej znížením, ktorá pomerne pripadá na majetok alebo príjmy, ktoré možno zdaniť podľa ustanovení tejto zmluvy v Írsku.

2. S prihliadnutím na ustanovenia írskeho právneho poriadku, ktorý upravuje zápočet dane zaplatenej mimo územia Írska na írsku daň (nemajúce vplyv na všeobecné princípy zmluvy),

   a) sa slovenská daň splatná na základe právnych predpisov Slovenska a v súlade s touto zmluvou, či už priamo alebo zrážkou zo ziskov, z príjmov alebo z výnosov, ktorých zdroj je na Slovensku (okrem prípadu dane z dividend zaplatenej zo ziskov, z ktorých sa vyplácajú dividendy), započíta do írskej dane pripadajúcej na tie isté zisky, príjmy alebo výnosy, z ktorých bola vypočítaná slovenská daň,

   b) v prípade dividend platených spoločnosťou, ktorá je rezidentom Slovenska, spoločnosti, ktorá je rezidentom Írska a ktorá ovláda priamo alebo nepriamo najmenej 10 percent hlasovacích práv k spoločnosti vyplácajúcej dividendy, zápočet zohľadní [popri slovenskej dani, ktorá sa môže započítať podľa ustanovení písmena a)] slovenskú daň, ktorú spoločnosť spláca zo ziskov, z ktorých sa dividendy vyplácajú.

3. Na účely odsekov 1 a 2 zisky, príjmy a zisky zo scudzenia majetku, ktoré má rezident jedného zmluvného štátu, sa môžu zdaniť v druhom zmluvnom štáte v súlade s touto zmluvou za predpokladu, že majú zdroj v tomto druhom zmluvnom štáte.

4. Ak v súlade s ktorýmkoľvek ustanovením tejto zmluvy je príjem, ktorý poberá rezident jedného zmluvného štátu, oslobodený od dane v tomto štáte, tento štát napriek tomu môže pri vypočítaní sumy dane z ostatných príjmov tohto rezidenta vziať do úvahy tento oslobodený príjem.

5. Pokiaľ sú príjmy alebo zisky úplne alebo čiastočne oslobodené podľa niektorého ustanovenia tejto zmluvy od dane v jednom zmluvnom štáte a podľa platných právnych predpisov v druhom zmluvnom štáte, fyzická osoba vo vzťahu k uvedeným príjmom alebo ziskom podlieha dani s prihliadnutím na sumu, ktorá je uhradená alebo prijatá v druhom zmluvnom štáte, a nie s prihliadnutím na celú sumu, potom sa uplatní úľava podľa tejto zmluvy v prvom štáte len do výšky príjmov alebo ziskov, v akej je uhradená alebo prijatá v tomto druhom štáte.

Článok 24

Zásada rovnakého zaobchádzania

1. Štátni príslušníci jedného zmluvného štátu nepodliehajú v druhom zmluvnom štáte žiadnemu zdaneniu a povinnostiam s tým spojeným, ktoré sú iné alebo ťaživejšie ako zdanenie a s tým spojené povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať štátni príslušníci tohto druhého štátu, ktorí sú v rovnakej situácii najmä vo vzťahu k trvalému pobytu. Toto ustanovenie sa bez ohľadu na ustanovenia článku 1 uplatní rovnako na osoby, ktoré nie sú rezidentmi jedného zmluvného štátu alebo oboch zmluvných štátov.

2. Zdanenie stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, sa nestanoví v tomto druhom štáte nepriaznivejšie ako zdanenie podnikov tohto druhého

štátu, ktoré vykonávajú rovnaké činnosti. Toto ustanovenie neznamená záväzok jedného zmluvného štátu, aby priznal rezidentom druhého zmluvného štátu osobné úľavy, zľavy a zníženie dane z dôvodu osobného postavenia alebo rodinných záväzkov, ktoré priznáva svojim rezidentom.

3. Ak sa neuplatnia ustanovenia článku 9 ods. 1, článku 11 ods. 5 alebo článku 12 ods. 6, sú úroky, licenčné poplatky a iné výdavky, ktoré platí podnik jedného zmluvného štátu rezidentovi druhého zmluvného štátu, odpočítateľné na účely stanovenia zdaniteľných ziskov tohto podniku za rovnakých podmienok, akoby sa platili rezidentovi prvého štátu.

4. Podniky jedného zmluvného štátu, ktorých majetok úplne alebo čiastočne, priamo alebo nepriamo vlastní alebo ovláda rezident alebo rezidenti druhého zmluvného štátu, nepodliehajú v prvom štáte žiadnemu zdaneniu a povinnostiam s tým spojeným, ktoré sú iné alebo ťaživejšie ako zdanenie a s tým spojené povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať iné podobné podniky prvého štátu.

Článok 25

Riešenie prípadov dohodou

1. Ak sa osoba domnieva, že opatrenia jedného zmluvného štátu alebo oboch zmluvných štátov vedú alebo budú viesť v jej prípade k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy, môže nezávisle od opravných prostriedkov, ktoré poskytuje vnútroštátny právny poriadok týchto štátov, predložiť svoj prípad príslušnému úradu zmluvného štátu, ktorého je rezidentom, alebo ak sa na prípad vzťahuje článok 24 ods. 1, príslušnému úradu zmluvného štátu, ktorého je štátnym príslušníkom. Prípad sa musí predložiť do troch rokov od prvého oznámenia o úkone vedúcemu k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy.

2. Ak príslušný úrad považuje námietku za oprávnenú a ak nie je sám schopný nájsť uspokojivé riešenie, bude sa usilovať, aby prípad vyriešil vzájomnou dohodou s príslušným úradom druhého zmluvného štátu tak, aby sa vylúčilo zdanenie, ktoré nie je v súlade s touto zmluvou. Takto dosiahnutá dohoda sa môže uplatniť počas obdobia desiatich rokov od konca príslušného daňového roka bez ohľadu na akékoľvek časové obmedzenia vnútroštátnych právnych predpisov zmluvného štátu.

3. Príslušné úrady zmluvných štátov sa vynasnažia vyriešiť vzájomnou dohodou akékoľvek ťažkosti alebo pochybnosti, ktoré môžu vzniknúť pri výklade alebo uplatňovaní tejto zmluvy.

4. Príslušné úrady zmluvných štátov môžu navzájom komunikovať priamo, ako aj prostredníctvom komisie zloženej z príslušných úradov alebo ich zástupcov s cieľom dosiahnuť dohodu podľa predchádzajúcich odsekov.

Článok 26

Výmena informácií

1. Príslušné úrady zmluvných štátov si vymieňajú informácie potrebné na uplatnenie ustanovení tejto zmluvy alebo vnútroštátnych právnych predpisov zmluvných štátov vzťahujúcich sa na dane, ktoré sú predmetom tejto zmluvy, ak zdanenie, ktoré upravujú, nie je v rozpore s touto zmluvou. Výmena informácií nie je obmedzená článkom 1. Všetky informácie, ktoré zmluvný štát prijal, sa uchovávajú v tajnosti rovnakým spôsobom ako informácie prijaté podľa vnútroštátnych právnych predpisov tohto štátu a oznámia sa len osobám alebo úradom (vrátane súdov a správnych orgánov), ktoré sa zaoberajú vymeriavaním alebo vyberaním daní, na ktoré sa vzťahuje táto zmluva, vymáhaním alebo trestným stíhaním vo veci týchto daní alebo rozhodovaním o opravných prostriedkoch. Tieto osoby alebo úrady použijú takéto informácie len na uvedené účely. Tieto informácie môžu oznámiť pri súdnych konaniach alebo v právnych rozhodnutiach.

2. Ustanovenia odseku 1 sa nebudú v žiadnom prípade vykladať tak, že niektorému zmluvnému štátu ukladajú povinnosť

   a) vykonať správne opatrenia, ktoré by porušovali právne predpisy alebo správnu prax tohto alebo druhého zmluvného štátu,

   b) poskytnúť informácie, ktoré by sa nemohli získať na základe právnych predpisov alebo v riadnom správnom konaní tohto alebo druhého zmluvného štátu,

c) poskytnúť informácie, ktoré by odhalili obchodné, hospodárske, priemyselné, komerčné alebo profesijné tajomstvo alebo obchodný postup, alebo informácie, ktorých poskytnutie by bolo v rozpore s verejným poriadkom.

Článok 27

Členovia diplomatických misií a konzulárnych úradov

Žiadne ustanovenia tejto zmluvy sa nedotýkajú daňových výsad, ktoré prislúchajú členom diplomatických misií a konzulárnych úradov podľa všeobecných pravidiel medzinárodného práva alebo na základe ustanovení osobitných dohôd.

Článok 28

Nadobudnutie platnosti

1. Táto zmluva podlieha ratifikácii a ratifikačné listiny budú vymenené čo najskôr.
2. Táto zmluva nadobudne platnosť výmenou ratifikačných listín a jej ustanovenia sa budú vykonávať:
   a) na Slovensku
      (i) vo vzťahu k daniam vyberaným zrážkou pri zdroji na sumy vyplácané alebo pripísané počnúc 1. januárom kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom zmluva nadobudne platnosť,
      (ii) vo vzťahu k ostatným daniam z príjmov a daniam zo ziskov zo scudzenia majetku za každý daňový rok počnúc 1. januárom kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom zmluva nadobudne platnosť,
   b) v Írsku
      (i) vo vzťahu k dani z príjmov a dani zo zisku zo scudzenia majetku za každý daňový rok počnúc 6. aprílom kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom táto zmluva nadobudne platnosť,
      (ii) vo vzťahu k dani zo zisku spoločností za každý finančný rok počnúc 1. januárom kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom táto zmluva nadobudne platnosť.

Článok 29

Výpoveď

Táto zmluva zostane v platnosti, kým ju nevypovie jeden zo zmluvných štátov. Každý zmluvný štát môže zmluvu vypovedať diplomatickou cestou písomným oznámením o výpovedi najmenej šesť mesiacov pred koncom každého kalendárneho roka začínajúceho sa po uplynutí piatich rokov po roku nadobudnutia platnosti tejto zmluvy. V tomto prípade sa táto zmluva prestane uplatňovať:

a) na Slovensku
   (i) vo vzťahu k daniam vyberaným zrážkou pri zdroji na sumy vyplácané alebo pripísané počnúc 1. januárom kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom bolo dané oznámenie o výpovedi,
   (ii) vo vzťahu k ostatným daniam z príjmov a daniam zo ziskov zo scudzenia majetku za každý daňový rok počnúc 1. januárom kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom bolo dané oznámenie o výpovedi,
b) v Írsku
   (i) vo vzťahu k dani z príjmov a dani z majetkových ziskov za každý daňový rok počnúc 6. aprílom kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom bolo dané oznámenie o výpovedi,
   (ii) vo vzťahu k dani zo zisku spoločností za každý finančný rok počnúc 1. januárom kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom bolo dané oznámenie o výpovedi.

Na dôkaz toho podpísaní a riadne na to splnomocnení podpísali túto zmluvu.

Dané v Dubline 8. júna 1999 v dvoch pôvodných vyhotoveniach, každé v slovenskom a anglickom jazyku, pričom obidva texty majú rovnakú platnosť.

Za Slovenskú republiku:
Ľudovít Černák v. r.
Za Írsko:
Charles McCreevy v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.